

ΣΤΟ ΡΙΦΛΑΝΤι

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Mάιος 1936, Θεσσαλονίκη

Για τη δική μας
πρωτομαγιά...

Το κοινό μπορεί να έχουν περισσότερα από την ιστορία της ανοίξης, το σκυλολόγιο των εργατοπατέρων, το νόμα μιας επετείου και την τούμπανα από τα βέρνες πλημμυρισμένες από αφεντικά και εργάτες; Είναι μάλλον τα συνθετικά μέρη που απαρτίζουν ένα σκηνικό μιας αντεστραμμένης κρεβείας. Μια κρεβεία, για την οποία η κάποιους άλλους, με νεκροθάφτες, στεφάνια προς τιμή των νεκρών και εμάς, τους εργάτες, μια στο τόσο να παρακολουθούμε σιωπηλά την πομπή και κατόπιν να πίνουμε κάνα ποτηράκι εις μνήμην. Και αν σε κάποιους δεν αρέσουν τα μακάβρια, το λιγότερο που μπορούμε να πούμε είναι ότι η πημέρα της πρωτομαγιάς είναι μια πημέρα κλεμμένη από την εργατική τάξη. Με δράστες τα αφεντικά και το κράτος, τους επαγγελματίες συνδικάλες και τους αυλικούς τους και εμάς τους ίδιους και τη νοοτροπία της ήττας που μας έχουν εμποτίσει.

Σκοπός όμως αυτού του κειμένου δεν είναι να διηγηθεί την ιστορία της πρωτομαγιάς και της παραχάραξης που αυτή έχει υποστεί. Όχι γιατί δεν την αναγνωρίζουμε σαν δικιά μας αλλά γιατί τείνουμε να την ξεχάσουμε μέσα από την πολύ επανάληψη. Σκοπός αυτού του κειμένου είναι να διηγηθεί μια ιστορία

πιο πρόσφατη, τη δική μας ιστορία, που παλεύει να συναντηθεί με το νόμα των αγώνων που έδωσαν οι προηγούμενοι. Έχουμε λοιπόν και λέμε:

Εδώ και ένα χρόνο και κάτι συναντηθήκαμε *courier*, ντελι-Βεράδες, εξωτερικοί, απαρτίζοντας μια συνέλευση εργαζομένων με μπχανάκι, χάρη στη δραστήρια στάση και της πρωτοβουλίες κάποιων συναδέλφων που έστρωσαν το έδαφος. Μια συνέλευση, που ευθύς εξαρχής, έθεσε ως στόχο της να διεκδικήσει πίσω τα κλεμμένα και άλλα τόσα. Με βασικά υλικά τις αρχές της ισοτιμίας, της αυτό-οργάνωσης, της αλληλεγγύης δημιουργήσαμε μια διαδικασία που αποφασίζει με αμεσοδημοκρατικό τρόπο και απεχθάνεται τη διαμεσολάβηση των κάθε λογής ειδικών και κομματαρχών. Αρθρώσαμε τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας βασιζόμενοι στο κοινό μας Βίωμα. Αυτό του καθημερινού μισθωτού καταναγκασμού που ακριβεύει πάνω σε δυο ρόδες. Έτσι φτιάχτηκε λοιπόν ένα καταστατικό το οποίο, με τις απαιτούμενες νομικότητες ρυθμίσεις, πήρε το δρόμο του για τη πρωτοδικείο. Αποφασίσαμε δηλαδή να φτιάξουμε σωματείο. Να πάρει και νομική υπόσταση που οργάνωση μας, όχι γιατί

εμπιστευόμαστε τους νόμους και τη δικαιοσύνη, γνωρίζοντας καλά ποιών τα συμφέροντα εξυπηρετούν, αλλά γιατί δεν θέλουμε να βασιζόμαστε στο νταβατζίλικι κανενός όταν θα βγαίνουμε μπροστά. Και τώρα ένα χρόνο μετά το σωματείο μας πήρε και την τυπική τελική του έγκριση. Και το όνομα αυτού κυκλοφορεί εδώ και καιρό στους δρόμους. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ. Είναι γνωστό φυσικά ότι τα ονόματα και οι σφραγίδες δε λένε τίποτα από μόνα τους. Ξέρουμε ότι η μόνη δύναμη που έχουμε βρίσκεται μέσα στη συνέλευση του σωματείου και στη συλλογική οργάνωση της επίθεσης μας στον κόσμο των αφεντικών. Σε πείσμα του καιρού που θέλει τις συνελεύσεις των περισσότερων σωματείων να αποτελούν θέατρο κομματικών παραστάσεων για λίγους, επιζητούμε τη διαρκή, ζωντανή, δημιουργική αντιπαράθεση των απόψεων μας με στόχο να ακουστούμε όσο το δυνατόν περισσότεροι και να αξιοποιήσουμε το συλλογικό μας Βίωμα για να παραταχθούμε με τους καλύτερους δυνατούς όρους σε θέσεις μάχης στο πεδίο του καθημερινού ανταγωνισμού.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Общество водителей мотоциклов, работающих курьерами, разносящих продукцию предприятий, производящих еду и служащих, обеспечивающих связь между предприятиями в Афинах и Пирее.

Мы знаем, что многие наши собратья – уроженцы других стран.

Знаем также, что эти наши собратья, друзья и их родственники многие претерпели от греческих расистов.

Знаем, что многие перенесли, как от расизма общества, так и от государственных служб: полиции, служб, обслуживающих иностранных граждан, от работодателей и т.д.

Хорошо знаем, что работодатели и государство хотят, чтобы мы были разобщены, чтобы враждовали друг с другом. Так мы становимся слабыми и не представляем опасности.

Расизм есть оружие классового господства над работающими.

Как личности, как работники и как объединение, мы враждебно относимся к разделению работающих по происхождению, по вероисповеданию, по полу.

Мы отрицательно относимся к положению, когда обесценивается труд работников в связи с тем, что они – граждане других стран.

Все мы имеем одинаковое достоинство, и этот факт несомненен.

Объединившись – мы сильны!

1η ΜΑΗ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ -
ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
11.00 π.μ.
ΑΓΑΛΜΑ ΑΘΗΝΑΣ
ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Συνέλευση Βάσης
Εργαζομένων
Οδηγών
Δικύκλου

ΣΚΕΨΕΙΣ...

Συνάδελφοι/ισσες, με αφορμή τις τρέχουσες εξελίξεις που ήρθαν στην επικαιρότητα, είναι αναγκαίο να επισημάνουμε ξανά κάποια πράγματα. Τα τελευταία χρόνια σε παγκόσμιο επίπεδο, επιχειρείται μια ολομέτωπη επίθεση πάνω στα εργασιακά δικαιώματα και όχι μόνο. Αυτή η επίθεση, θα λέγαμε ότι αφορά το σύνολο των υγιών αντιστάσεων που υπάρχουν μέσα στις κοινωνίες. Το συγκεκριμένο οικονομικό και κοινωνικοπολιτικό μοντέλο, έχει φτάσει σε ένα ακόμα αδιέξοδο. Τα αποτελέσματα παλαιότερων κρίσεων του μοντέλου αυτού, χρεώθηκαν όπως πάντα και βάρυναν τις πλάτες της εργατικής τάξης. Αυτά είναι, λίγο έως πολύ, γνωστά σε όλους μας. Τώρα βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, που θα επηρεάσει αρνητικά κατά την γνώμη μας και τις επόμενες γενιές, για πολλά χρόνια. Είναι μια καλοστημένη και μεθοδευμένη επίθεση, που γίνεται για να προστατεύσει τα συμφέροντα των λίγων που απειλούνται. Τα καθεστώτα (δεξιά, σοσιαλδημοκρατικά, κεντρώα) που εξυπρέπουν και εξυπηρετούν αυτά τα συμφέροντα (πάντα με το αζημώτω βέβαια), απέτυχαν να δώσουν λύσεις στα προβλήματα των πολλών. Ο λαός παράγει τον πλούτο, εν αντιθέσει με αυτούς που τον καρπώνονται για πάρτη τους. Τα ωράρια σιγάσιγά καταργούνται, τα ασφαλιστρα ακριβιάνουν εις βάρος μας, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα αμφισβητούνται, τα δημόσια αγαθά (Φως, Νερό, Τπλέφωνο) αλλάζουν χέρια, δύνθεν για να εξυγιανθούν! Ο ιδιώτης που περιμένει στη γωνία να αρπάξει την ευκαιρία, δουλεύει για το κέρδος, όχι για το καλό της κοινωνίας. Αυτό σημαίνει, με λίγα λόγια, ακόμη ακριβότερη ζωή για τον φτωχό. Πρόσφατα, δημοσιεύτηκαν στον τύπο, τα κέρδη του χρηματιστηρίου. Από τις 206 εισηγμένες εταιρείες, πρόκεινται κέρδη της τάξης των 8,5 δις ευρώ. Τα 7,5 δις τα καρπώθηκαν μόνο 23 εκ των 206 εταιρειών!! Δηλαδή, τα 2/3 των συνοιλικών κερδών! Από αυτές τις εταιρείες τώρα, οι μισές είναι τράπεζες, εταιρείες του Κόκκαλη, Βαρδινογιάννη, Λάτση και από τις πρώπων κρατικές, ο ΟΤΕ ή ΔΕΗ και ο ΟΠΑΠ. Άλλη μία ενδιαφέρουσα στατιστική, λέει το εξής: Στο χρηματιστήριο αυτή τη στιγμή, οι ξένοι θεσμικοί ΛΗΣΤΕΣ-επενδυτές, έχουν πάνω από το 50%. Αδέλφια σωθήκαμε! Ο ανταγωνισμός και η ελεύθερη αγορά, που θα έπρεπε να οδηγούν όλη την κοινωνία σε ανάπτυξη και ευημερία (κατά τους υποστηρικτές τους), έχουν ως αποτέλεσμα, τη συγκέντρωση του πλούτου σε λίγους προνομιούχους. Η εξέλιξη αυτή με την σειρά της, οδηγεί την ανθρωπότητα στην εποχή των σπολαίων. Εκεί που επικρατεί ο ένας και μοναδικός νόμος. Ο νόμος του ισχυρού! Τα μεγάλα αφεντικά, ανταγωνίζονται τα μικρότερα και τα σπασμένα τα πληρώνει ο λαός. Ένας πόλεμος εν εξελίξει, με όλους εμάς, στο ρόλο του θύματος! Η μειοψηφία που τρώει τους κόπους μας, μάχεται να διατηρήσει και να αυξήσει τα κέρδη της, με τη βία, την καταστολή και την προπαγάνδα μέσω των ΜΜΕ. Με τη λεπλασία των δημόσιων ταμείων (βλέπε ομόλογα και χρεοκοπία του NAT) και κοινωφελών εταιρειών, έχουμε με ένα σμάρτο δυο τρυγόνια. Κατά πρώτον, τον εύκολο πλουτισμό των λαμπόγιων κάθε κυβέρνησης, κατά δεύτερον, το πέρασμα τους σε «σωτήρες» ιδιώτες. Το ένα χέρι νίβει το άλλο. Η διαφθορά και η αιώνια απάτη της δύνθεν εκπροσώπησης του λαού, μέσω δύνθεν δημοκρατικών διαδικασιών (εκλογές τις λένε), είναι βασικά συστατικά, της διατήρησης της εξουσίας του κράτους. Τίποτα δεν είναι τυχαίο! Είναι δίπλα στο μέλι και ορμάνε! Εδώ, το ζήτημα είναι το εξής: είναι αναγκαίο να βρεθεί μια αντίστοιχη δύναμη, που με τους αγώνες της, θα αναχαιτίσει όλο αυτό το άδικο. Να κόψει, αν είναι δυνατό, τον ομφάλιο λώρο της εκμετάλλευσης των πολλών, από τους λίγους. Η δύναμη αυτή, μόνο από την εργατική τάξη, μπορεί να προέλθει! Έχουμε το δίκιο και χίλιους λόγους να παλέψουμε! Με ευχολογία και διάλογο, φτάσαμε να χάνουμε και τα κεκτημένα. Για αυτά όμως τα κεκτημένα και την καλυτέρευση των εργασιακών συνθηκών, κάποιοι αγωνίστηκαν σκληρά στο παρελθόν. Κάποιοι το πλήρωσαν με τη ζωή τους. Φτάνει έως εδώ!! Έχουμε τα μέσα και τους τρόπους, να ξεφύγουμε από τη ζωώδη κατάσταση. Εμείς κινούμε τον κόσμο, εμείς παράγουμε τεχνολογία, τροφή και ιδέες. Επιτέλους, ας καρπωθούμε και τους κόπους μας! Επιτέλους, ας βγούμε από τη λήθη και ας διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν! Να διεκδικήσουμε για το παρόν και το μέλλον, χωρίς διαμεσολαβητές. Ας αντισταθούμε στα σχέδια τους, ΕΝΩΜΕΝΟΙ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ-ΑΥΤΟ-ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ, μακριά από κόμματα-νεκροθάφτες των ονείρων μας. Η δύναμη μας και το μοναδικό μας όπλο, είναι η αλληλεγγύη. Με αυτό το όπλο, πέτυχαν οι συνδικαλιστικοί αγώνες. Με αυτό πρέπει να πορευτούμε. Η αλληλεγγύη, οδηγεί στην πραγματική εξέλιξη και όχι στην οπισθοδρόμηση. Οι άνθρωποι, που σκέφτονται και πράττουν συνειδητά και αλληλεγγύα για το κοινωνικό όφελος, πρέπει να στείλουν τους εκμεταλλεύτες και τους υπαλλήλους τους, στις σπολιές και στη ζούγκλα, με τη ζωή! Ας βρεθούμε μπροστά τους δυναμικά, συνειδητοποιώντας όλα όσα χάνουμε και όσα θα χάσουμε στο μέλλον.

**Ο ΜΟΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΧΑΜΕΝΟΣ,
ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΝΕΤΑΙ.**

Επιτροπή Εξωτερικών Κούριερ Κυψέλης
ΚΕΝΤΡΙ

Συμβάσεις

Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας

Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας είναι η συμφωνία μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου, βάσει της οποίας ο εργαζόμενος αναλαμβάνει την κύρια υποχρέωση να παρέχει την εργασία του στον εργοδότη, υπό την εποπτεία και τον έλεγχο του και ο εργοδότης την κύρια υποχρέωση καταβολής του μισθού.

Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αριστου χρόνου.

Τέτοιου είδους σύμβαση εργασίας υπάρχει όταν δεν προκαθορίζεται η χρονική της διάρκεια και λήγει μόνο με απόλυτη από τον εργοδότη η παραίτηση από τον εργαζόμενο. Το σύνολο των θετικών σημείων της εργατικής νομοθεσίας αφορά αυτό το είδος σύμβασης, ενώ κάθε άλλη σύμβαση έχει εξαιρέσεις, που την κάνουν πιο ελκυστική για τους εργοδότες.

Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου

Σύμβαση ορισμένου χρόνου υπάρχει όταν συμφωνήθηκε γραπτά η προφορικά ορισμένη διάρκεια χρόνου εργασίας (μήνες, χρόνια, αντικατάσταση εργαζόμενου που λείπει για λόγους ασθένειας, εγκυμοσύνης κλπ.). Η σύμβαση αυτή λήγει, όταν περάσει το συμφωνημένο χρονικό διάστημα και ο εργαζόμενος δεν δικαιούται αποζημίωση απόλυτης. Αν ο εργαζόμενος περάσει το συμφωνημένο χρονικό διάστημα και ο εργαζόμενος δεν δικαιούται αποζημίωσης απόλυτης, από την περίπτωση που λείπει το εργαζόμενος σε συνεχίσεις για μεγάλο διάστημα μετά τη λήπη της σύμβασης ορισμένου χρόνου, ο νόμος θεωρεί ότι αυτή μετατρέπεται σε αορίστου χρόνου. Σύμβαση αορίστου χρόνου υπάρχει όταν αγανέωνται διαρκώς οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να δοθεί η περίπτωση στην περίπτωση που αποζημίωση σε περίπτωση ανακαταστάσεων διαρκείας που απόλυτης διάρκειας ορισμένου χρόνου περιλαμβάνεται στη σύμβαση.

Αν ο εργαζόμενος με σύμβαση ορισμένου χρόνου απολυθεί πριν αυτηλήξει, ο εργοδότης πρέπει να επικολευτεί πολὺ σοβαρούς λόγους (π.χ. παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων και προξένηση Βλάβης από τον εργαζόμενο). Εάν υπάρχει το σημαντικός λόγος δεν υποχρεύται ο εργοδότης να δώσει αποζημίωση. Την απόδειξη ή μη αυτών εων σοβαρών λόγων την αναλαμβάνει ο εργαζόμενος με άσκηση συγχώνευσης στα δικαστήρια. Αν ο λόγος απόλυτης δεν κριθούν σοβαρός από το δικαστήριο, ο εργοδότης πρέπει να διάστημα της σύμβασης ανεξαρτήτως συγκεκριμένου αποτελέσματος, ενώ στη δεύτερη περίπτωση ενδιαφέρει το αποτέλεσμα της εκτέλεσης ορισμένου χρόνου. Η απόρρητη απασχόληση πρέπει να υπάρχουν οι εξής προϋποθέσεις:

4. τον τρόπο αμοιβής και
5. τους τυχόν όρους τροποποίησης της σύμβασης.(Άρ.2 Ν.2639/1998).

Αν παραληφθεί η πάροπο του εγγράφου τύπου, σύμφωνα με τον νόμο, η σύμβαση είναι άκυρη ως μερική απασχόλησης και ισχύει ως πλήρους απασχόλησης. Η απόλυτη που εργαζόμενος να ανάγκης από την εργασία, εγκυμοσύνης και άλλης απόλυτης διάρκειας, με προσφορά από την εργασία, επιδόματα, άδειες, υπερωρίες και ένσημα. Κύριο χαρακτηριστικό αυτής της σύμβασης είναι η ανάπτυξη πρωτοβουλίας και η ανεξαρτησία ως προς τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο παροχής της εργασίας, κάτι που βασικά δεν συμβαίνει στην περίπτωση της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας.

Η απόλυτη που εργαζόμενος απαγορεύεται και είναι άκυρη από μερικής απασχόλησης και ισχύει λόγω της άρνησης του να δεχτεί πρόταση του εργοδότη για μετατροπή της απασχόλησης από πλήρη, σε μερική.

Εκ περιτροπής εργασία

Ο θεσμός της εκ περιτροπής εργασίας, δηλαδή οι κατά πλήρες ωράριο εργασίας σε ορισμένες μόνο μέρες της εβδομάδας, του 15-μέρους ή μόνη επαναρυθμίστηκε και εντάχθηκε στο θεσμό της μερικής απασχόλησης με πρόσφατο εργασιακό νόμο. Για να εφαρμοστεί η εκ περιτροπής εργασία σε μια επι

Ο νόμος 3385/2005 με τον τίτλο «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής» (!!) περιλαμβάνει και την πιο πρόσφατη εκδοχή της λεγόμενης «διευθέτησης του χρόνου εργασίας» (άρθρο 2), δηλαδή ουσιαστικά την κατάργηση του 8ωρου.

Πολύ περιληπτικά: σε περιόδους «αυξημένης απασχόλησης» οι εργάσιμες ώρες μπορούν να φτάσουν τις 10 την ημέρα (χωρίς καμμία προσαύξηση στην αμοιβή των εργαζομένων). Ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει τον πέραν του 8ωρου χρόνο εργασίας στις περιόδους που ο ίδιος ορίζει ως «μειωμένης απασχόλησης» με ρεπό, άδεια, μειωμένο ωράριο ή συνδυασμό των παραπάνω. Μπορεί όμως και να συνεχίσει να απασχολεί τους εργαζόμενους πέραν του συμφωνηθέντος μειωμένου ωραρίου πληρώνοντας τις παραπάνω ώρες (υπερεργασία) με προσαύξηση 30%.

Ο μέσος όρος των ωρών εργασίας της περιόδου αυξημένης απασχόλησης και της περιόδου μειωμένης απασχόλησης πρέπει να είναι 8/ημέρα.

Έτσι το 8ωρο γίνεται... στατιστικός μέσος όρος

Ο νόμος για την κατάργηση του 8ωρου

των ...«περιοδικών» ορέξεων κάθε αφεντικού.

Οι περίοδοι αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης ορίζονται από τον εργοδότη και δεν είναι απαραιτητό να είναι συνεχόμενες.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ για την εφαρμογή της διευθέτησης σε μιαν επιχείρηση: Ο εργοδότης πρέπει να συμφωνήσει με την πιο αντιπροσωπευτική επιχειρησιακή συνδικαλιστική οργάνωση ή (σε κάποιες περιπτώσεις) με μια ...«συμμαχία προθύμων» εργαζομένων (ένωση προσώπων: 5 μη εκλεγμένοι εργα-

ζόμενοι σε επιχειρήσεις έως 20 εργαζομένων). Σε διάφορες περιπτώσεις ο εργοδότης έχει τη δυνατότητα να προσφύγει στην τοπική νομαρχιακή Επιτροπή Διευθέτησης π οποία θα αποφασίσει αν θα κάνει δεκτή την αίτησή του ή όχι. Ο ίδιος νόμος προβλέπει τη σύσταση μιας τέτοιας επιτροπής σε κάθε νομαρχία με μέλη: 2 εκπροσώπους από το τοπικό εργατικό κέντρο, 2 εκπροσώπους εργοδοτικών ενώσεων κι έναν επιθεωρητή. Να σημειωθεί εδώ ότι αρκετά εργατικά κέντρα έσπευσαν να ορίσουν τους αντιπροσώπους τους σ' αυτές τις επιτροπές. Για να συνεχίσουν κι από αυτό το ...μετερίζι τους αγώνες τους Βέβαια.

Αφού έχει εγκριθεί η εφαρμογή της διευθέτησης σε κάποια επιχείρηση ο εργαζόμενος μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση της επιπλέον εργασίας κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης αν μπορεί να αποδειξεί ότι η άρνησή του αυτή δεν είναι ...«κακόπιστη». Άλλως ο ...καλόπιστος εργοδότης του μπορεί να τον απολύσει.

Σικάγο 1886 και ΜΜΕ της εποχής

«...με μακριά μαλλιά και άγριο βλέμμα, άπλυτοι, άθεοι και ξένα αποβράσματα, που ποτέ τους δε δούλεψαν τίμια, που έχουν τρελαθεί από τα χρόνια της καταπίσεως πριν έρθουν στην χώρα της ελευθερίας και που ζηλεύουν παθολογικά τους πλούσιους για τα πλούτη τους...»

Mετά τα γεγονότα του Σικάγου οι εφημερίδες, όχι μόνο στο Σικάγο, αλλά και παντού, άρχισαν να σπέρνουν τον πανικό. Απαίτησαν την εκτέλεση όλων των ανατρεπτικών στοιχείων. Μέσα σε λίγες μέρες η αστυνομία συνέλαβε όχι μόνο όσους θεωρήθηκαν πρωταίτιοι των γεγονότων αλλά ακόμη και τους 25 τυπογράφους της "Εργατικής Εφημερίδας". Οι τίτλοι των εφημερίδων ήταν χαρακτηριστικοί: «Αιμοδιψή κτήνη», «Έρυθροι ταραξίες», «Κατασκευαστές Βομβών», «Έρυθροι αγκιτάτορες», «Αναρχικοί δυναμιτιστές», «Αιμοδιψή τέρατα», «Έκαψεν δονιστές Βομβών», «Βομβολάτρες». Η εφημερίδα Chicago Tribune έγραφε στις 6 Μαΐου: «Τα φίδια αυτά τράφηκαν και αναζωγονώθηκαν με τη λιακάδα της ανοχής και πήραν θάρρος να επιτεθούν ενάντια στην κοινωνία, το νόμο, την τάξη και την κυβέρνηση». Και η Chicago Herald της ίδιας μέρας: «Ο όχλος που παρακινήθηκε από τον Σπάιζ και τον Φίλντεν σε δολοφονίες δεν αποτελείται από αμερικανούς. Είναι καθάρματα από την Ευρώπη που ζήτησαν καταφύγιο σ' αυτές τις ακτές για να καταχραστούν τη φιλοξενία μας και να περιφρονήσουν τις αρχές της χώρας». Η Chicago Intercean: «Για μίνες, για χρόνια, αυτά τα μικροπρεπή υποκείμενα διαλαλούσαν τα στασιαστικά κι επικίνδυνα δόγματά τους». Η Chicago Journal της 7ης

Μαΐου: «Η Δικαιοσύνη θα πρέπει να είναι πολύ αυστηρή όταν θα περιλάβει τους κρατούμενους αναρχικούς. Οι νόμοι που αφορούν τη συνενοχή σ' εγκλήματα είναι τόσο σαφείς ώστε οι δίκες τους δε θα πρέπει να κρατίσουν πολύ».

Προφανώς κανείς από τους εργάτες του Σικάγου δεν ...έδωσε συνέντευξη σ' εφημερίδα της εποχής για να «ενημερώσει την κοινή γνώμη για τα εργατικά αιτήματα»...

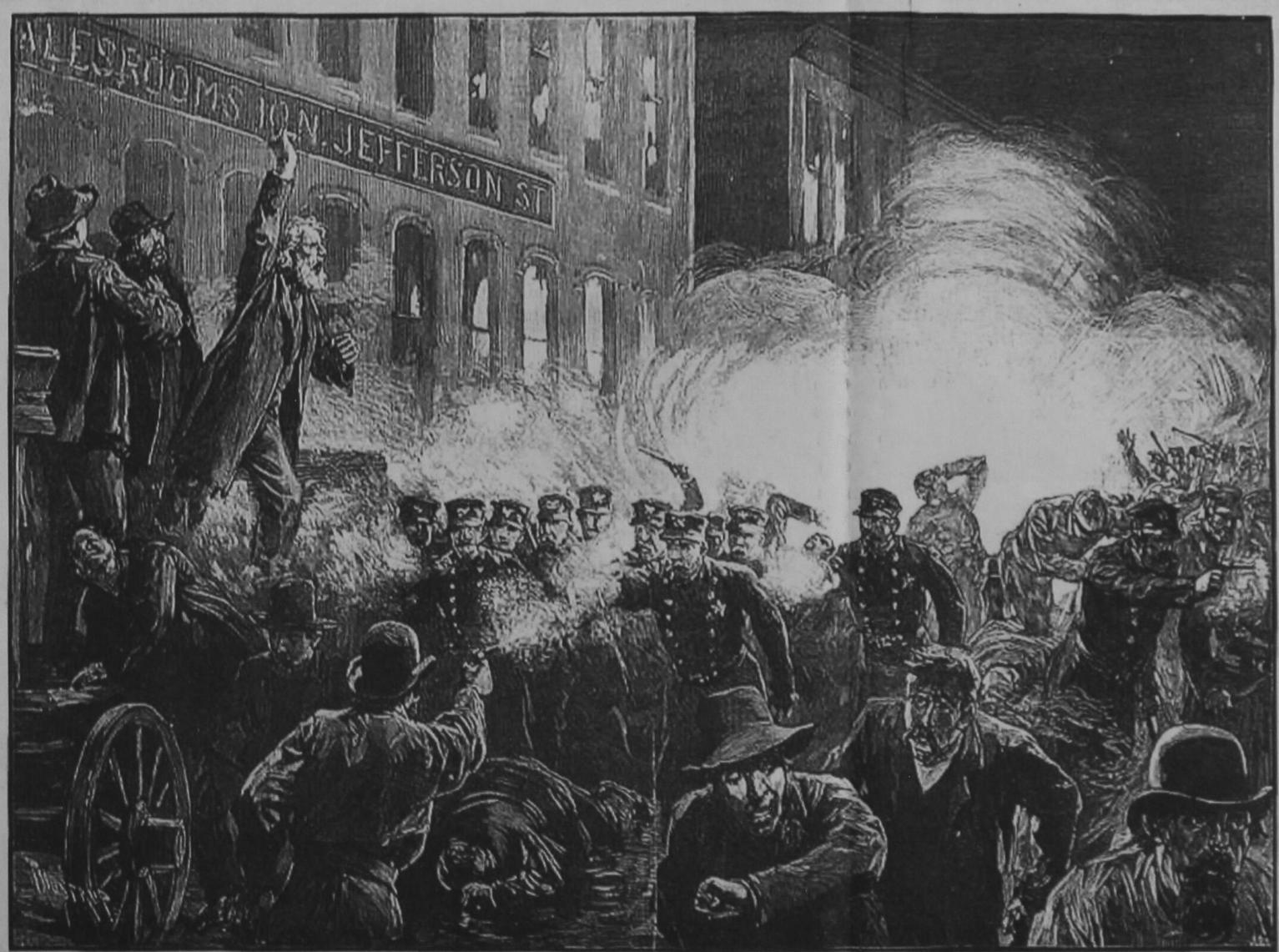

Από συγκέντρωση εργατικής πρωτομαγιάς στην Αθήνα

Η «γιορτή» της Πρωτομαγιάς και ...η κατάργηση του 8ωρου

Πρωτομαγιά: πρέμα μνήμης (κι ενίστε αγώνα) της εργατικής τάξης με κύρια αναφορά τους αγώνες για την κατάκτηση του 8ωρου που έσπευσαν στο Σικάγο το 1886. Σήμερα είμαστε στο 2007. Δηλαδή, σχεδόν 2 χρόνια μετά την τελευταία επικύρωση της κατάργησης του 8ωρου (ν.3385/2005). Η Πρωτομαγιά «εορτάζεται» και φέτος. Με τις συνήθεις φιέστες και τους συνήθεις πανηγυρικούς. Ποιοι μας καλούν εκεί; Μα, οι ίδιοι που είναι είτε άμεσα συνένοχοι όπως οι εκπρόσωποι του κρατικού-εργοδοτικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ) είτε «απλά» συνυπεύθυνοι γιατί τρέχουν μόνο για να φέρουν στα μέτρα τους ότι «κινείται» ώστε να ταιριάζει στα ψηφοθηρικά τους παιγνίδια. Θα έπρεπε να περιμένουμε το 2005 ή το 2007 για να σχηματίσουμε άποψη για όλους τους παραπάνω; Όχι βέβαια. Είχαν ήδη δώσει πολλά δείγματα γραφής. Όμως η κατάργηση του 8ωρου από μόνη της λέει πολλά ...και τραγικά.

Κυρίως όμως (πρέπει να) δείχνει το δρόμο για την εργατική τάξη: κόντρα στον ατομικισμό που επιβάλλουν τα αφεντικά και τα φερέφωνά τους, αυτοοργάνωση, συμμετοχή, αλληλεγγύη των εργατών πέρα από κομματικά-εκλογικά παιγνίδια, έξω από μαντριά κάθε είδους, ενάντια σε κάθε μεγαλόσχημο (ή όχι) φιλόδοξο φωστήρα-καθοδηγητή.

Γκραβούρα, «Η αναρχική εξέγερση στο Σικάγο - ένας δυναμίτης εκρήγνυται ανάμεσα στην αστυνομία»

Επιτροπές αγώνα παντού

Συνάδελφοι -Ισσες,

Mε αφορμή αυτή την ιστορική για την εργατική τάξη μέρα θα θίθελα να αναφερθώ στο ζήτημα του συνδικαλισμού, στο ζήτημα των διεκδικήσεων σήμερα.

Συνάδελφοι,

Είναι γνωστό σε όλους πως ο συνδικαλισμός είναι απαξιωμένος. Πως όλοι μιλούν για λαμόγια, για εργατοπατέρες, για καρεκλοκένταυρους για διαφθορά και συνδιαλαγή.

Όμως πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο; Εμείς πιστεύουμε πως το πρόβλημα δεν είναι ο συνδικαλισμός αλλά οι δομές. Όταν το ζητούμενο δεν είναι η οριζόντια δομή, όταν οι συνελεύσεις δεν είναι τα αποφασιστικά όργανα και η εξουσία δίνεται στα διοικητικά συμβούλια και στους εκπροσώπους, οι διεκδικητικοί αγώνες πάνε περίπατο. Όταν τα σωματεία δεν επιτελούν τον κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό τους ρόλο και μπαίνουν στη λογική της διαμεσολάβησης, οι αγώνες πάνε περίπατο.

Εμείς στήσαμε αυτό το σωματείο με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και οριζόντια δομή. Επί δέκα μήνες σε μια ανοιχτή εβδομαδιαία συνέλευση, συνάδελφοι από διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις συζητήσαμε για τα θέλω μας.

Αυτά τα θέλω, μετά από δέκα μήνες πάραν σάρκα και οστά. Έγιναν το καταστατικό μας που κατά τη γνώμη μας αντικατοπτρίζει το σήμερα και δίνει όλες τις εξουσίες στη Βάση αποφεύγοντας τις κακοτοπιές του κλασσικού συνδικαλισμού της γραφειοκρατίας και της εκπροσώπησης. Όμως για να πετύχουμε χρειαζόμαστε τη συμμετοχή όλων των συναδέλφων. Πήκης δεν υπάρχει. Σε αυτό τον αγώνα ο καθένας ας συνεισφέρει αυτό που μπορεί. Καμιά στή-

ριξη δεν είναι αμελητέα κι αν όλοι βάλουν από λίγο, το λίγο γίνεται πολύ. Στο σωματείο μας κάθε μέλος πρέπει να απολαμβάνει τη στήριξη όλων. Το πρόβλημα του ενός πρέπει να είναι πρόβλημα όλων. Το σωματείο πρέπει να απαντά σε κάθε αυθαίρετη πρόκληση, σε κάθε αυθαίρετη απόλυτη, σε κάθε εργοδοτική αυθαιρεσία.

Συνάδελφοι,

Είμαστε αντιμέτωποι με μια μεσαιωνική συνθήκη όπου βασιλεύει η μάυρη εργασία, η απαξίωση του εργαζόμενου και η καταστρατήση των δικαιωμάτων μας. Άλλού δεν πληρώνουν ένσημα, αλλού δεν πληρώνουν τα σέρβις, αλλού δεν πληρώνουν την Βενζίνη, πολλοί από μας δουλεύουμε με δικό μας μπλανάκι για το οποίο δεν αποζημιώνομαστε (το νοικιάζουμε ταύματα) και σχεδόν κανένας δεν αποζημιώνεται ικανοποιητικά για τον εξοπλισμό εργασίας. Όριο στα χιλιόμετρα δεν υπάρχει, όριο στις κινήσεις δεν υπάρχει, όριο στο Βάρος δεν υπάρχει και δουλεύουμε κάτω από οποιεσδήποτε καιρικές συνθήκες. Τα προβλήματα είναι άπειρα και πρέπει να συζητηθούν, να καταγραφούν, να δημοσιοποιηθούν, να μπουν σε τακτικές αγώνες και να κερδθούν.

Όμως τι μπορεί να κάνει ο καθένας από μας, πώς μπορεί να βοηθήσει;

Πρώτα από όλα πρέπει να οργανωθεί στο σωματείο, να ενώσει τις δυνάμεις του με τις δυνάμεις και όλων συναδέλφων. Μπορεί να αρθρογραφεί στην εφημερίδα. Η εφημερίδα μας, το ρελαντί, είναι ανοιχτή στις απόψεις όλων των συναδέλφων. Μπορεί να κυκλοφορεί δικά του έντυπα ή κείμενα στη δουλειά. Μπορεί να στήσει μια επιτροπή εργαζομένων στη δουλειά του ή στη συνοικία του. Μπορεί να διαδίδει το λόγο

και τη δράση του σωματείου στο χώρο της δουλειάς. Ο καθένας από μας πρέπει να αποζητά την αυτομόρφωση του κι αμέσως μετά να ενημερώνει κάθε συνάδελφο για τα δικαιώματα του ώστε να μην πιάνεται κοροϊδό ποτέ κι από κανέναν. Το σωματείο μας δεν βασίζεται στην εκπροσώπηση βασίζεται στη συμμετοχή. Η εφημερίδα μας δεν είναι η εφημερίδα κάποιων είναι η εφημερίδα όλων. Από όλους γράφεται κι από όλους μοιράζεται. Οι αφίσες, οι προκρύξεις, τα τρικάκια,, κάθε είδους κείμενο μας αφορούν όλους και πρέπει να μοιράζονται από όλους. Ο λόγος και η δράση μας πρέπει σταδιακά να φτάσει μέχρι και τον τελευταίο συνάδελφο. Κι αυτό είναι υπόθεση όλων μας.

Συνάδελφοι,

Γνωρίζουμε πως ο συνδικαλισμός πλέον δεν συγκινεί. Όμως εμείς έχουμε τη διάθεση να επαναπροσδιορίσουμε, να αναδιατυπώσουμε το συνδικαλισμό. Και μέχρι τώρα πιστεύουμε πως η δράση μας το αποδεικνύει. Θέλουμε ένα σωματείο που θα βρίσκεται παντού, σε κάθε εταιρεία, σε κάθε μαγαζί, σε κάθε δρόμο. Κάθε ένας από μας είναι το σωματείο και το σωματείο όλοι εμείς.

Συνάδελφοι,

Συσπειρωθείτε γύρω από το σωματείο. Στηρίξτε με την παρουσία, το λόγο και τη δράση σας τον αγώνα μας. Ας μην ξενάγμε πως σε μια περίοδο που η εργατική τάξη υποχωρεί, που τα κεκτημένα χάνονται, που η μάχη του οχταώρου ουσιαστικά χάθηκε, που το ασφαλιστικό δέχεται επίθεση, εμείς όχι μόνο δεν κάνουμε πίσω αλλά οργανώνομαστε, Βγαίνουμε στην κόντρα και απαιτούμε. Ενιαία ειδικότητα και Βαρέα ανθυγεινά. Και αυτά είναι μόνο η αρχή. Σε μια εποχή που η τάξη μας οπισθοχωρεί και στην

καλύτερη περίπτωση αμύνεται εμείς Βγαίνουμε μπροστά κι λέμε πως τίποτα δεν έχει χαθεί κι όλα μέλλει να κερδιθούν.

Συνάδελφοι,

Πιστεύουμε πως τα εργατικά κομμάτια που έχουν στραμμένο το βλέμμα τους πάνω μας δεν είναι λίγα. Είμαστε αισιόδοξοι, είμαστε οργανωμένοι και είμαστε πολλοί. Έχουμε σημάνει αντεπίθεση και μπροστά στη λαϊλαπα του νεοφιλευθερισμού, ορθώνουμε το ανάστημά μας, ορθώνουμε την αξιοπρέπειά μας, ορθώνουμε την ιστορία μας και την ταξική μας συνείδηση. Αυτός ο κόσμος από μας φτιάχνεται και σε μας ανήκει. Τόσα χρόνια χωρίς κλαδικό σωματείο έχουμε πως έχουν τα πράγματα. Τώρα μας δίνεται η δυνατότητα να το παλέψουμε με νέους όρους. Οργανωμένα, μέσα από τη συνέλευση με φαντασία και τον ιδιαίτερο και πάντα μαχητικό τρόπο μας. Αξίζει να προσπαθήσουμε, αξίζει να συμμετάσχουμε, αξίζει να παλέψουμε. Πάνω από όλα για την αξιοπρέπειά μας. Το σωματείο δεν είναι μόνο ένας μοχλός πίεσης για οικονομικές διεκδικήσεις. Είναι ένας χώρος όπου ο καθένας από μας έχει τη δυνατότητα να συζητά, να μαθαίνει, να μοιράζεται, να καταθέτει τον καλύτερο εαυτό του.

Το σωματείο είναι πλέον γεγονός. Οργανωθείτε στο σωματείο και ας γίνουν σε όλους μας συνείδηση οι τρεις αυτές λέξεις.

Αυτοοργάνωση - αλληλεγγύη - συμμετοχή.

Έχουμε έρθει αντιμέτωποι με μια νέα πραγματικότητα. Ξέρουμε πως θα χρειαστεί χρόνος μέχρι και ο τελευταίος από μας να είναι τουλάχιστον ενήμερος. Όμως τώρα δεν υπάρχει γυρισμός στο χτες.

Εμπρός λοιπόν συνάδελφοι,
Σύνορο μας ο ουρανός.

στε να περάσουμε στην επίθεση ευθύς αμέσως. Στη διαδρομή μας αυτή αναγνωρίζουμε ως φυσικούς μας συμμάχους τα υπόλοιπα αδέλφια μας από την εργατική τάξη, κομμάτι της οποίας είμαστε και εμείς. Επιζητούμε την αδιαμεσολάβητη επικοινωνία μαζί τους και προωθούμε την αλληλεγγύη μεταξύ μας, γνωρίζοντας πως η κυριαρχία μας θέλει κατακερματισμένους για να μας ελέγχει καλύτερα. Η ιστορία μας έχει διδάξει ότι η ενότητα της εργατικής τάξης αποτελεί τη συνθήκη φόβητρο για τους κοινούς μας εχθρούς.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν, κατεβαίνουμε στην Εργατική Πρωτομαγιά, οργανώνοντας τη δική μας μοτοπορεία, επιχειρώντας να προεκτείνουμε το μήνυμα της και στις υπόλοιπες πημέρες του χρόνου. Δηλώνουμε παρών, από τη μία για να διατρανόσουμε την αιτήματά μας και να μοιραστούμε την πημέρα με τα υπόλοιπα αδέρφια μας και από την άλλη για να προειδοποίησουμε τους γραφειοκράτες και τα αφεντικά τους ότι δεν είμαστε του χεριού τους.

Είμαστε εδώ και δεν χαριζόμαστε σε κανένα

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ - ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- ★ Βαρέα/ανθυγεινά ένσημα
- ★ Ενιαία ειδικότητα οδηγού/μεταφορέα
- ★ Εξαφάνιση της μάυρης/ανασφάλιστης εργασίας

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Για τη δική μας πρωτομαγιά...

1η ΜΑΗ - ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΜΟΤΟΠΟΡΕΙΑ
11.00 π.μ. ΑΓΑΛΜΑ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

δου μας. Και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμένο. Θέλουμε μισθιώς αξιοπρέπειας και όχι ξεροκόμματα σαν αυτά που μας έχουν συνηθίσει. Θέλουμε εργασιακή πημέρα μικρότερη γιατί οι οκτώ ώρες πάνω στο μπλανάκι είναι κάτι παραπάνω από πολλές. Θέλουμε να μην είμαστε αναλώσιμοι στις ορέξεις του κάθε προϊσταμένου - αφεντικού και να έχουμε τη δυνατότητα ως σωματείο να παρεμβαίνουμε όπου τυχόν μας χρειάζεται κάποιος συνάδελφος. Επίσης, μας απασχολούν κάποια ζητήμ